

Mijn naam is Eveline van Wanrooij. Ik heb hier al een keer mogen inspreken, toen ging dat over het wegbezuinigen van ons gezellige VVV. Ik ben nog steeds van mening dat dit Rotterdam een gastvrij VVV verdient. Breng het Verhaal van Rotterdam alsjeblieft terug, lieve beleidsmakers!

Vandaag zit ik hier om een ervaring te delen hoe het is om als vrijwilliger een stukje stad schoon te houden. Zeven jaar geleden ben ik begonnen met plastic vissen in de singel in Bloemhof, die toen helemaal vol lag met drijfvuil. Iedereen had het erover, maar niemand deed wat. Ondanks 'Geen woorden maar daden', is klagen helaas de norm. Deze Spartaan is gewoon begonnen. Binnen de kortste keren had ik een heel team, genaamd De Zakkenvullers van Bloemhof. De eerste jaren hebben we heel wat spot en hoon over ons heen gekregen, de wijk vond ons maar vreemd. Twee keer heb ik zelfs 112 moeten bellen. De leukste momenten waren eigenlijk met de jongeren: "Hebbie taakstraf ofzo?".

Er zat maar een ding op: volharden! Laten zien dat wij VOL gaan voor een schone, gezonde singel en alle gezeik voor lief nemen. Op de vraag waaróm we dit deden, gaf ik een universeel begrijpelijk antwoord: voor de dieren. Inmiddels zijn we een bekend beeld en zijn alle criticasters fans geworden. We worden elke keer op complimenten, hapjes en zelfs kadootjes uit de hele wereld getrakteerd.

Zoals jullie allemaal weten is Bloemhof een probleemwijk. De wijk is 30x zo dichtbevolkt als NL en 5x zo dichtbevolkt als de rest van Rotterdam. Er zijn veel "bijzondere doelgroepen" zoals verwarde, dakloze en verslaafde mensen. Volgens Marco Pastors heeft 38% van ons een licht verstandelijke beperking, stemt maar een op de vijf en hebben we geen Nederlandse supermarkt meer. Een wijk waar iedereen weg moet omdat de wijk opgehoogd moet worden. Een wijk vol Afgehaakten, en toch heeft ons project de wijk positief verandert. Er is meer respect voor de natuur en dieren en een aantal heeft aangegeven voortaan alles in de prullenbak te gooien. Een schone singel is vooral heel belangrijk voor het gevoel van veiligheid.

Ik dacht, als het ons lukt om een mentaliteitsverandering teweeg te brengen in zo'n slechte wijk, lukt dat in heel Rotterdam. Ik schreef een plan waarbij bewoners, verenigingen, scholen of bedrijven een stukje van Rotterdam konden adopteren om schoon te houden. Containers adopteren kan al, maar wat te denken als je meer kan adopteren zoals bijvoorbeeld een plein, straat, vijver of parkje. Want reken maar dat er honderden mensen zoals wij in deze stad van harde werkers wonen. Stel je die digitale kaart eens voor!

'Eigenaarschap stimuleren' lijkt mij een goed idee om zwerfafval te verminderen. Vorig jaar maart stuurde ik het plan op naar de afdeling Buitenruimte en in september had ik een gesprek met wethouder Lansink. Hij was enthousiast en zei dat hij me in contact ging brengen met Burgerparticipatie. Twee maanden later werd ik gebeld door een hooghartige dame die vroeg hoe het ging met "stadsverwarmen". Ze had mijn naam van de lijst voor genodigden van de Nieuwjaarsborrel en vroeg zich af wie ik was. Het werd een stroef gesprek die ik

aangreep om over het plan te vertellen. Een paar dagen later belde ze terug dat het plan kwijt was en of ik die weer wilde sturen. Dat deed ik, maar het bleef stil.

Op mijn vele mails, drie goed gelezen linkedinposts en zelfs een hele pagina in de Telegraaf, hoorde ik alleen van Pascal dat er écht iemand contact zou opnemen. Ik heb niks meer gehoord. Schone singel, lege handen.

Wel worden de stadsopruimers voortdurend gevraagd om stupide dingen te doen zoals bekers rapen tussen de feestende vervuilers op Koningsdagfestival of op een onbetaalde werkdag afval sorteren en dat aan bestuurders presenteren. De gemeente heeft een heel ander beeld bij vrijwillige stadsopruimers. Leefbaar Rotterdam heeft al eens eerder vragen over gesteld over hoe wij behandeld worden.

Vandaag exact vier maanden geleden overleden ineens twee gezonde zwanen in onze singel, alsmede aalscholvers, meeuwen en vele andere vogels. Volgens Karel Schot aan botulisme, volgens de gemeente was dat onzin. Maar wat was het dan wel? We zijn vier maanden en nog een dode zwaan verder en we weten nog steeds niks. 250 communicatiemedewerkers en niemand die contact opneemt. En dat terwijl ik voortdurend in de wijk aangesproken word omdat ik in hun ogen over de singel ga.

Voorzitter, heeft wethouder Lansink enig idee hoezeer ik mij voor lul voel staan met mijn goede gedrag? Ik heb chatgpt laten uitrekenen hoeveel geld de gemeente kwijt was geweest als ze onze werkzaamheden hadden gedaan, dat bedrag was €149.000. Ik had dit graag over Rotterdam uitgerold zonder dat ik daar geld voor zou vragen.

Met pijn in het hart en een serieuze deuk in mijn eigenwaarde heb ik het adoptieplan weer ingetrokken. Daar heb ik -geheel in lijn van de gemeente- niks meer op gehoord, vandaar dat ik hier nu zit.

Voorzitter, ik dank u en de andere aanwezigen voor het luisteren en hoop dat deze onprettige ervaring dingen verandert. Met hooghartigheid inspireer je niemand in deze stad, met “geen woorden maar daden” wel.

Dankuwel,
Eveline van Wanrooij
Singel Mother